

Řecká archaická lyrika byla vždy svázána s nějakým specifickým náboženským či sociálním kontextem; pravidla dané literární formy (lex operis) byla pevně stanovena a plně respektována. V helénistickém období, kdy již lyrická tvorba tento kontext opustila, počaly být zákonitosti různých literárních forem, do té doby pevně dané, opouštěny, rozdíl mezi jednotlivými subžánry se postupně rozměňovaly a helénističtí básníci začali v hojnější míře využívat míšení různých žánrů a subžánrů. Na tuto tradici pak navázali neóterikové a později i Horatius.

Jednou z mnoha lyrických forem, jejichž počátky můžeme vysledovat již v řecké archaické lyrice, je paraklausithyron a propemptikon. Zatímco prvně jmenovanému subžánru jsem se věnovala ve své ročníkové práci, předmětem diplomové práce je propemptikon, báseň na rozloučenou. V úvodních kapitolách bude podán přehled motivů charakteristických pro tuto literární formu, vždy ve spojení s příslušnými citáty z dochovaných skladeb řeckých lyriků a helénistických básníků. Větší pozornost bude věnována fragmentům dvou propemptik, jež jsou prvními známými zástupci této formy v římské poezii – Partheniovu propemptiku a Cinnovu Propemptiku Pollionis. Jádrem diplomové práce je pak podrobný rozbor a interpretace Horatiových ód I 3 a III 27, které jsou nejvýraznějšími zástupci daného lyrického subžánru u tohoto básníka, a epódy X, jež je jakýmsi „převráceným“ propemptikem. Zaměřím se především na styčné body těchto Horatiových básní s jejich řeckými „modely“, na to, do jaké míry Horatius využívá motivy pro propemptikon charakteristické a do jaké míry a jakým způsobem je přetváří. Nelze se ovšem soustředit pouze na „propemptické“ motivy a tuto literární formu jako takovou – obě ódy představují rozsáhlejší celky a tradiční prvky básně na rozloučenou jsou v nich využity v kombinaci s motivy charakteristickými pro jiné žánry či lyrické subžánry. Z rozboru a interpretace uvedených ód a jedné epódy by tak měla být patrná obecná podoba Horatiovu imitatio, styčné body těchto básní s další Horatiovou lyrickou tvorbou a Horatiovu osobní přínos v oblasti římské lyriky.